

اروپا بلکه توسط پارلمان اروپا صورت می‌پذیرد. در عمل، از ژوئیه ۲۰۱۴، تنها کشورهای ارمنستان، بولیوی، کیب وود، کاستاریکا، اکوادور، السالوادور، گرجستان، گواتمالا، مغولستان، پاکستان، پاناما، پاراگوئه و پرو از فهرست کشورهای واجد شرایط از مزایای نظام عمومی ترجیحات پلاس بهره می‌برند. (Official Journal of the European Union, 2015, p. 14-17)

۳-۴-۲-۱. سریلانکا

براساس ماده‌ی ۱۹، بند ۱، پاراگراف (الف) قانون شماره‌ی ۲۰۱۲/۹۷۸ اتحادیه‌ی اروپا، همه‌ی مقررات نظام عمومی ترجیحات می‌تواند به علت «نقض جدی و سیستماتیک اصول مندرج در کنوانسیون‌های فهرست شده در بخش اول ضمیمه هفتم» فسخ گردد. (Regulation, 2012, p. 12) بنابراین، وضعیت کشورهای بهره‌مند از نظام عمومی ترجیحات پلاس در صورت عدم انجام تعهدات و احترام به این طیف وسیع کنوانسیون‌ها، به حالت تعلیق درمی‌آید. تاکنون تنها سریلانکا مطابق با این ماده به دلیل نقض کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، کنوانسیون حقوق کودک و کنوانسیون منع شکنجه از نظام عمومی ترجیحات پلاس اتحادیه اروپا خارج شده است. (Zamfir, 2017, p. 4-5)

سریلانکا از ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ از نظام عمومی ترجیحات پلاس اتحادیه‌ی اروپا بهره‌مند بود و زمانی این از سازوکار خارج شد که در طول جنگ داخلی در سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ گزارش نقض سیستماتیک و گسترده‌ی حقوق بشر از این کشور گزارش گردید. بخش اصلی اقتصادی سریلانکا که نظام عمومی ترجیحات پلاس سود می‌برد، صنعت پوشاک این کشور بود که در ایجاد اشتغال و کاهش فقر در آن نقش مهمی داشت. هرچند این تصمیم اتحادیه‌ی اروپا به علت پیامدهای منفی آن بر اشتغال و فقر با انتقادهایی روبه‌رو شد. (Zamfir, 2017, p. 6) اما دولت جدید سریلانکا که در سال ۲۰۱۵ انتخاب شد، تحت همین فشارها، پیشرفت‌های چشم‌گیری در حقوق بشر کرد و تصمیم گرفت که مجدداً بهره‌مندی از سازوکار تعرفه‌ای اتحادیه‌ی اروپا را درخواست کند. (Daily News, 2016)

دولت جدید اصلاحات عمده‌ای را باهدف دستیابی به آشتی ملی و احترام به